

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

8026 J2
Pocztą polowa 53 dn. 30. V. 1921 r.

Oddział II informacyjny.

Nr. 22553 / II PW/G

Do

(według rozdzielnika)

Przesyła się przy niniejszym do wiadomości zestawienie
z prasy bolszewickiej za czas od dn. 1 do dn. 15 kwietnia 1921 r.

za zgodność:

Szef Oddziału II

(-) Matuszewski

ppłk. p. d. Szt. Gen.

Otrzymują:

1. B.W. 4
2. Ew. 5
3. Adjutantura Generalna
4. M.S.Z. na ręce of. łączn.
5. Oddział II Sztabu M.S. Wojsk.

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNEGO WODZA
L. G. 8026 J2
Wpłynęło dn. 17. VIII 1921 roku
Wyszło dn. - 1921 roku
Załączników

PIŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

NACZELNIK KWADRANS (Członek II)
(Sztab Generalny)
Sekcja II, Wydział 6.

522553/2-2w/6

ZESTAWIENIE PRASOWE

Z PISM BOLSZEWICKICH

za czas od dn.1.IV.do dn.15.IV. 21 r.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

269

Instytut komunistyczny.

ZARZADZENIA ^{clla} WSZYSTKICH OKREGOW

I KOMITETOW GUBERNIALNYCH R.K.P. W SPRAWIE WCIE-
LENIA DO W.R.K.P. ORGANIZACJI BUNDU

Wszecchrosyjska nadzwyczajna konferencja Bundu, msj ąca
miejsce 5-12 marca r.b.w Mińsku, przyjęła propozycję Komisji Kom.
Międzynarodowe potwierdzonej przez Kom.wykonawczy Kom.Międz. w
sprawie zlania się Bundu z R.K.P.

Przyjmując tę rezolucję Centralny Komitet proponuje wszyst-
kim miejscowym organizacjom R.K.P. niezwłocznie włączyć do partji
miejscowych członków organizacji Bundu i przyłożyć wszelkich starań
by za pomocą zgodnej zorganizowanej pracy zagładzić tę niechęć, któ-
ra wynika wskutek odcobnienia Bundu.

1) W celu uskutecznienia zjednoczenia się Bundu z W.R.K.P.
zgodnie z rezolucją Kom.Międz. będą zorganizowane centralne i miej-
scowe komisje składające się z jednego przedstawiciela z C.K. lub
komitetów lokalnych R.K.P., z jednego przedstawiciela z C.K. i miej-
scowego komitetu Bundu i jednego z C.B. lub miejscowych biur sekcji
żydowskich.

2) Tam, gdzie nie zostały jeszcze utworzone sekcje żydowskie
i gdzie z chwilą wstąpienia Bundu do R.K.P. wytworzą się warunki
przewidziane przez paragraf o sekcjach żydowskich - sekcje te będą
natychmiast zorganizowane.

Uwaga: tworzenie sekcji żydowskich jest obowiązujące: dla
tych partji komunistycznych, które są składową częścią R.K.P.

3) Wszyscy członkowie Bundu są automatycznie przyjmowani
do R.K.P. drogą podania przez miejscową organizację Bundu listy
członków z wypełnioną ankietą zarejestrowanych do chwili ogłoszenia
złania się partji.

4) Aż do chwili najbliższego posiedzenia wszechnr. konfer.

Sekcji żydowskiej zarząd C.B. sekcji będzie ukończony przez trzech przedstawicieli C.K. Bundu. Przedstawiciele danych organizacji Bundu zostają również włączeni do głównego biura sekcji żydowskiej Białorusi i Ukrainy i do miejscowych biur sekcji żyd. zgodnie z instrukcją C.B. seks. żyd.

5) Biuro centralne partii komunistycznej Białorusi i central. komun. partii Litwy oraz miejscowe komitety R.K.P. w miejscowościach gdzie istnieją organizacje Bundu w czasie najbliższych gubernjalnych, ogólno-miejskich konferencji, będą posiadały jednego przedstawiciela z danej organizacji Bundu.

6) Wszystkim członkom Bundu staż partyjny liczy się od kwietnia 1920 r., przyczem do książki partyjnej wnosi się dawny staż partyjny i rewolucyjny.

7) Tam, gdzie istnieje przez klub Bundu, klub dla robotników żydowskich R.K.P. - jednoczą się pod jedną nazwą, wybraną za wspólnym porozumieniem. O ile istnieje jeden klub - zachowuje nazwę dawniejszą.

8) Tam gdzie istnieje kilka organów prasowych jednoczą się w jeden przyczem "Der Wekker" w Mińsku zachowuje dawny tytuł.

9) Całe mienie miejscowych organizacji Bundu oddaje się do rozporządzenia miejscowej organizacji R.K.P.

10) Archiwum bundu należy uporządkować i w opieczkowaniu zachować aż do dalszych ~~roz~~ rozrządzeń.

11) Wszelkie nieporozumienia i kwestje sporne komisji lokalnych rozstrzyga ostatecznie komisja centralna.

12) Złanie się partji powinno nastąpić w ciągu miesiąca od chwili ogłoszenia instrukcji. Cały materiał dotyczący tego faktu przechodzi do Kom. Centr.

13) Członkowie Bundu, którzy nie byli na liście w oznaczonym terminie pozbawienia zostają prawa automatycznego przyjęcia do R.K.P. dawniejsza przynależność partyjna nie będzie im zaliczona i będą przyjmowani według istniejących przepisów R.K.P.

14) C.K. proponuje wszystkim miejscowym organizacjom, w czasie przydzielania w przyszłości członków do pracy partyjnej w różnych dziedzinach sowieckich - kierować się indywidualnymi zdolnościami danego członka Bundu

~~Wszystkie~~ Bundu nie tworząc dla byłych członków Bundu żadnych specjalnych organizacji.

Wszystkie wyżej wymienione punkty są obowiązujące nie tylko na terytorjum R.S.F.S.R., lecz i na terytorjum wszystkich sowieckich republik wchodzących w skład R.K.P.

Sekretarz C.K.R.K.P. Mołotow Centralna Kom. zjednoczenia Bundu z R.K.P.

Przedstawiciel C.K.R.K.P. Jarosławskij

Przedstawicielka C.K. Bundu Wajnsztajn

" C.B. Sekcji żydowskich Czeremińskij.

Pierwsze posiedzenie Państwowej Komisji Organizacyjnej.

"Ekonomiczeskaja Złiśń" 7 kwietnia 1921.

5 kwietnia w gmachu Najwyższej Rady gosp. Lud. odbyło się pierwsze posiedzenie państwowej komisji organizacyjnej przy Radzie pracy i obrony. Komisja ta została utworzoną dn. 22 lutego w celu wypracowania i uskutecznienia jednego ogólnopństwowego planu elektryfikacji. Posiada ona sekcję 1) energii elektrycznej, 2) sekcję przewodników, 3) transportową, 4) rolniczą, oraz podkomisje: 1) planowych programów na rok następny, 2) rachunkową obejmującą podział siły roboczych i organizację pracy. Członków sekcji, podkomisji, zarządów i t. d. zatwierdza rada pracy i obrony. Punkty poszczególne elektryfikacji omawiał na posiedzeniu tow. Krzyżanowski.

PLSDSNI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

ŻYCIE PARTYJNE

Wydział polityczno-oświatowy i agitacyjno-propagandystyczny

Od chwili stworzenia wydziałów polityczno-oświatowych w okręgach zyskaliśmy nieco doświadczenia. Skoncentrowanie pracy polityczno oświatowej wydało już owoce. Wydział agitacyjno-propagandystyczny pozbywszy się tego działu prac, który wszedł w zakres prac organów państwowych, zachowując jednak dla siebie kontrolę i kierownictwo ideowe tych prac, uzyskał możliwość wzmocnienia wewnętrznych prac partji - jak również rozszerzenia sfery wpływów partji .

Właściwy aparat wydziału polityczno-oświatowego jest skonstruowany (w 3-4 gubernaji na 54) z przedstawicieli instytucji zainteresowanych. Celem skoncentrowania prac partyjnych, związków zawodowych i wojennych wykonały się komisje specjalne (np. Ural). Wydział polityczno oświatowy prowadzi zazwyczaj kierownik wydziału agitacyjnego, który kieruje pracą przez radę międzyministerjalną.

Ukształtowanie wzajemnych stosunków i rozdzielenie funkcji w praktyce przybierze formy następujące: wydziały agitacyjno-propagandystyczne w stosunku do wydziałów polityczno-oświatowych zajmują stanowisko kierownicze, kontrolują wydatki, nakreślają i kierują przeprowadzeniem akcji, baczą na działalność robotniczych i innych klubów na treść wykładów i referatów, odczytywane w danej miejscowości, określają zadania bojowe i hasła dnia.

Aparat oddziału agitacyjno-propagandystycznego wraz z jego urządami polityczno-oświatowymi jak szkoły partyjne, kursy bojowe, kluby, biblioteki - przechodzą pod kierownictwo Oddziału polityczno-oświatowego. Do kompetencji Oddziału ~~polityczno-oświatowego~~ agitacyjno-propagandystycznego należy jedynie aparat niezbędny dla prac partyjnych oraz prac związanych z bieżącym życiem politycznym. Oddziały agitacyjno-oświatowe zachowują organizacje przy wydziale komisji międzyministerjalnej (do którego należy kierownictwo polityczno-oświatowe,

niezbędnej dla przeprowadzenia akcji partyjno-sowieckich.

Odnosnie struktury wydziałów polityczno-oświatowych najbardziej stosowany jest podział na pododdziały: agitacyjny, propagandystyczny (lub lektorsko-szkolny) bibliotekarski, propagandy ustnej, drukarski, literacki (względnie grup literackich). Pododdziały sztuk w niektórych wypadkach (w dziedzinie foto-kino-teatralnej i Ize) są organizacyjnie niezależne od wydziałów polityczno-oświatowych (najzupełniej odseparowane w Saratowskiej gubernji) dyrektywy jednak otrzymują od oddziałów polityczno-oświatowych (wyjąwszy Piotrogród, gdzie praca jest ściśle skoncentrowana).

Oprócz istniejących oddziałów polityczno-oświatowych objawem spotykanym jest podział oddziału agitacyjnego na pododdziały - agitacyjny, propagandystyczny, mniejszości narodowych i techniczny (Penza), sekcje - agitacyjne, propagandystyczno-klubowa oraz bibliotekarska (Razań) - ogólnopolityczny, oświatowy, stosunków wyznaniowych, dzięki bojowemu kierunkowi, nadanemu komitetom partyjnym propagandy anty-religijnej - pododdziały redakcyjne (Czerapowiecka gubernja), kolektywy pracy w dziedzinie agitacji, szkoły dla szerzenia literatury (Tambow) celem zwerbowania członków partji dla tajnej akcji.

Na zakończenie nadmienić należy, że organizowanie prac w obwodach niezbyt składnie idzie i dyrektywy centrum niezawsze dokładnie są przeprowadzane. Np. w Witebskiej gub. brak decyzji i opracowanego planu był przyczyną konfliktu - w sprawie przeprowadzenia pewnej akcji - między gub. wydz. agitacyjnym i gub. wydz. polit. oświatowym.

W Penzie wypadły starcia z powodu połączenia działu prac agitacyjnych w jeden pododdział agitacyjny wydziału polit. oświatowego, w N. Nowogrodzie (gdzie wydz. polit. oświatowe okręgowych pododdz. i woj. kom. gub. działają samodzielnie, nie poddając się dyrektywom oraz nie zdając sprawy ze swej pracy).

(Prawda z dn. 3. IV. 21 r.)



Punkty agitacyjne.

("Izwiestja" z dn.9.IV.21 r.)

"Izwiestja" z dn.9.IV zamieszczają artykuł Neifelda p.t. "Więcej uwagi dla punktów agitacyjnych", w którym autor stara się przedstawić warunki, w jakich pracują punkty agitacyjne, oraz doniosłość ich pracy w czasie powojennym.

Zorganizowane dwa lata temu przez Radę Obrony punkty agitacyjne, rozpowszechniły się na całym terytorjum R.S.F.S.R. i obecnie istnieją one w najdalszych zakątkach Syberji, i Turkiestanu, Kaukazu, Azerbejdżanu i Gruzji sowieckiej. Są one nieodłącznymi towarzyszami armji czerwonej i z chwilą zajęcia jakiegokolwiek miejscowości przez nią, natychmiast bywają zakładane. Przykładem ich popularności może być fakt, że np. jadąca z Syberji dywizja wyraziła swe zdziwienie, że nie spotkała punktów agitacyjnych na linii Baranowicze-Brześć.

Działalność punktów agitacyjnych obejmuje armję czerwoną, robotników i włościan, organizując w ciągu tego czasu dziesiątki tysięcy koncertów-mityngów i rozpowszechniając dziesiątki milionów broszur. Działalność punktów agitacyjnych są bardzo rozległe. W zakres ich pracy wchodzi agitacja i niesienie pomocy zdemobilizowanym żołnierzom czerwonej armji, uciekinierom i jeńcom, gromadzenie opału, przeprowadzenie zasiewów, środki komunikacyjne, podniesienie gospodarstwa ludowego, spławy rzeczne, walki z bandytyzmem.

Główna centrala oświatowa zdaje sobie sprawę ze znaczenia punktów agitacyjnych i wskutek tego organizuje je na przystaniach wodnych, statkach, młynach, składach zboża, drzewa, torfu i t.d. Praca ta wręcz, pomimo tego iż agitatorzy znajdują się w nader krytycznych warunkach, pracując po 14-16 godzin na dobę, mieszkając na stacjach, śpiąc na stołach, otrzymując umundurowania.

Biorąc pod uwagę wielkie znaczenie tej pracy autor artykułu dobolewa nad tym, że ludowy komisariat dróg i komunikacji stara się

usunąć punkty agitacyjne ze stacji kolejowych, nie biorąc pod uwagę agitacji pomiędzy ~~zdemobilizowanymi~~ przejeżdżającymi zdemobilizowanymi oddziałami i uciekinierami. W związku z tym punkty agitacyjne przeżywają kryzys, wobec czego autor stara się zwrócić na to uwagę publiczną, gdyż walka nie jest skończoną i punkty agitacyjne powinny być ostoją rewolucji.



"Prawda" z dn. 5. IV 21 r. podaje mowę tow. Lenina wygłoszoną na X Zjeździe R.K.P. w sprawie jedności partji i anarchizacyjno-syndykalistycznego odchylenia. Poniżej podaje się rezolucje powzięte w rzeczonyj sprawie.

I. O jedności partji.

1) Zjazd zwraca uwagę swych członków na to, że ścisła jedność partyjna, wzajemne zaufanie wśród członków i praca prawdziwie zgodna, prawdziwie wcielająca jedyną wolę awangardy proletariatu, są specjalnie konieczne w chwili obecnej, kiedy cały szereg okoliczności wywołuje wahanie się drobno-burżuazyjnej ludności państwa.

2) Jeszcze przed rozpoczęciem dyskusji o związkach profesjonalnych, dały się zauważyć w partji tendencje do tworzenia frakcji t. j. stworzenie się grup o własnej platformie i dążenie do wyodrębnienia i zorganizowania własnej partyjnej dyscypliny.

Koniecznym jest, by wszyscy uświadomieni robotnicy zrozumieli niedopuszczalność jakiegokolwiek frakcji w łonie partji, gdyż wynikiem tego byłoby osłabienie zgodnej pracy i wzmocnienie prób podszycających się pod partję państwową wrogów państwa, pogłębienia i wykotzystania rozdźwięku partyjnego w celach kontr-rewolucyjnych (przykładem - powstanie w Kronsztadzie).

3) Propaganda na ten temat powinna polegać z jednej strony na tkomazczeniu szkodliwości tworzenia frakcji z punktu widzenia jedności partyjnej i uskutecznienia zjednoczonej woli awangardy proletariatu, z drugiej - na komentowaniu najróżnorodniejszych nowych taktyk walki wrogów Rosji Sowieckiej, którzy przekonawszy się o bezcelowości otwartej walki pod białym sztandarem chcą wykorzystać rozdźwięk w R.K.P.

4) Koniecznym jest, by każda organizacja partji poddawała bezwarunkowo wszelkie kwestje sporne

PLSUSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PLSUSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

krytykę życia i działalności partyjnej, omawianie błędów i t. d. do rozstrzygnięcia wszystkim członkom partji, a nie jakiegokolwiek "platformie". W tym celu Zjazd poleca regularne wydawanie dziennika "Dyskusyjnyj listek" oraz specjalnych sprawozdań, w których członkowie partji mogą stawiać zarzuty dotyczące życia partyjnego. Każdy z członków występujący z krytyką powinien się liczyć z sytuacją partji działającą pośród wrogów oraz przez swój bezpośredni udział starać się naprawiać błędy i działać na korzyść partji.

5) Polecając C. K. zlikwidowanie tendencji do wszystkich frakcji, Zjazd deklaruje, że równocześnie kwestje ściągające na siebie uwagę członków, wyłączenie z partji elementów podejrzanych i nie proleterskich, walka z biurokratyzmem i t. d. i wszelkiego rodzaju propozycje powinny być rozpatrywane i wypróbowane praktycznie z jaknajwiększą starannością. Wszyscy członkowie partji wiedzieć powinni, że partja nie stosuje w tym kierunku wszelkich koniecznych środków, natrafiając na trudności i że odrzucając nierzeczową krytykę frakcyjną, będzie kontynuowała próby walki inowacji w celu zdemaskowania wrogów istniejących w konie walki z biurokratyzmem, wprowadzenia w życie demokratyzmu o jaknajszerszym zakresie i t. d.

6) Zjazd nakazuje zlikwidowanie wszystkich utworzonych z własną platformą grup i poleca wszystkim organizacjom jaknajsurowiej zabronić wystąpienia frakcji. Niewypełnienie tej uchwały zjazdu pociąga za sobą wyłączenie z partji.

II. O syndykalistycznych i anarchistycznych tendencjach wśród naszej partji.

1) W ciągu ostatnich miesięcy dały się zauważyć w partji odchylenia w kierunku syndykalizmu i anarchji wymagające przedsięwzięcia radykalnych środków walki ideowej jak również oczyszczenia partji od niepożądanego elementu.

2) Wyżej wymienione odchylenie spowodowane zostało przez przyjęcie do partji elementów nieprzejętych jeszcze dostatecznie duchem komunizmu, głównie zaś z powodu wpływu wywieranego na proletarjat i R.K.P. przez żywioł drobnoburżuazyjny, będący wyjątkowo silnym w naszym kraju i który nieustannie wywołuje odchylenia w kierunku smarchji szczególnie w chwilach, gdy położenie mas pogarsza się wskutek nieurodzaju, ruiny spowodowanej przez wojnę i powrotu do domów setek tysięcy zdemobilizowanych włościan i robotników nie mogących natychmiast znaleźć pracy zarobkowej.

Najbardziej charakterystycznym i sformułowanym dowodem tego odchylenia są tezy i inne utwory literackie tak zwanej "opozycji robotniczej" w rodzaju "Zarządu gospodarki ludowej" zorganizowanymi przez Wszechrosyjski Zjazd wytwórców zjednoczonych w związki profesjonalne, tworzące z pośród siebie organ centralny zarządzający całą gospodarką republiki".

Ideje będące podstawą podobnych deklaracji są zasadniczo błędne sprzeczne jak z marksyzmem oraz komunizmem, tak i ze zdobytym przez półproletarjską oraz proletarjską rewolucję, doświadczeniem.

Primo, pojęcie "wytwórcy" jednoczy proletarjusza z półproletarjuszem i przemysłowcem na małą skalę przecząc zasadniczo pojęciu o walce klasowej i zasadniczej potrzebie ścisłego podziału klasowego. Secundo, myślące postawienia kwestji stosunku partji do szerokich kół bezpartyjnych, prowadzące do uzależnienia partji od żywiołu bezpartyjnego - jest również zasadniczym odstępstwem od marksyzmu.

4) X Zjazd R.K.P. deklaruje, że uważa za zasadniczo błędne powoływanie się wymienionych grup lub jednostek na § 5 ekonomicznego programu R.K.P. w sprawie związków zawodowych, w celu bronięcia swych mylnych poglądów.

Paragraf ten głosi, że związki zawodowe powinny faktycznie skoncentrować w swych rękach cały zarząd gospodarki ludowej jako jednostk całości zarządu gospodarczego, nawiązując w ten sposób stały kontakt pomiędzy centralnym zarządem państwowym i masami pracującymi, wciągając je do bezpośredniej pracy gospodarczej.

Pierwszym warunkiem: osiągnięcie podobnej sytuacji jest zgodnie z tym samym paragrafem programu R.K.P. - "uwolnienie się związków zawodowych od rutyny cechowej" oraz wycofanie większości, a na przyszłość wszystkich absolutnie pracowników.

Ten sam paragraf programu R.K.P. podkreśla, że związki zawodowe zgodnie z prawami R. S. F. S. R. oraz z przyjętą taktyką przyjmują udział we wszystkich lokalnych i centralnych organach zarządu przemysłowego".

5) Prócz błędów teoretycznych i zasadniczo mylnego stanowiska względem zdobytego przez władzę sowiecką doświadczenia w dziedzinie gospodarczej, Zjazd R.K.P. konstatuje ^{istnienie} zupełnej ignorancji politycznej oraz niebezpieczeństwo zagrażające panowaniu proletariatu ze strony wymienionych grup i jednostek.

6) Na tej podstawie Zjazd R.K.P. stanowczo odrzuca ideje, stanowiące syndykalistyczno-anarchistyczne odchylenie od wytycznej partji i postanawia:

- 1) Uznanie za konieczną stałą i systematyczną walkę z ^{ideami} ~~temi~~
- 2) Uznanie programu tych grup za niedający się pogodzić z przynależnością do R.K.P.

Polecając Kom. Centr. jaknajścisłejsze wykonanie rezolucji z Zjazdu proponuje, by w specjalnych wydawnictwach, broszurach i t.d. członkowie partji mogli się wypowiedzieć w tej kwestji.

" Izwiestja" z dn. 5 kwietnia podają odezwę byłych "wranglow-
ców do wszystkich obywateli R.S.F.S.R. Zmęczeni tułaczką, momowolnym
udziałem w wojnie domowej, w wimie młokości dkoń wyciągają do swych współ-
braci. Pragną pokoju i zachowania skołatanej ojezyny. Rozbitki walk
domowych, prowadząc kampanję gązieś na odległych brzegach Turcji, prze-
rzeli i zrozumieki prawdę, wiedząc, że walczyli w imię ukudnyw maja-
ków - przeciwko prawdzie i światku Pragną terazbtej prawdzie życie
nieś w ofierze. Nauczyła ich tego trzyletnia walka tytaniczna Rosji
Sowieckiej z państwem mroku. Tęskniąc za krajem i rodzinami uświada-
miali sobie, że są winowajcami wciągnięci przez spekulantów - polity-
ków, występowali przeciwko braciom swoim. Wiedzieli, że niema dla nich
przebaczenia. I oto do niedawna manieni obietnicami, powstrzymywani
strachem przez awanturników politycznych gromowładnym głosem krzyknę-
li - Precz z kłamstwem, i z tymi . którzy nie prócz wojny domowej i w
braterskiej krwi rozlewu ojezyźnie naszej nie dali. Ożywieni wspólnym
duchem poprzysięgli powrót do ojezyny.

Płomienną ta odezwa kończy się okrzykami na cześć Sowieckiej
republiki, Lenina, Trockiego i III Międzynarodówki.

Opatrzona jest całym szeregiem nazwisk b. Oficerów i żołnierzy
służących pod sztandarami Wrangla.

STOSUNEK DO PAŃSTW SUKCESYJNYCH

Między rządem Rosyjskiej Socjalistycznej Sowieckiej Republiki Federacyjnej z jednej strony, a rządem Sowieckiej Socjalistycznej Republiki Białoruskiej z drugiej strony, postanowiono zawrzeć umowę na podstawach praw głoszonych przez wielką proletariacką rewolucję, - praw narodu do samookreślenia, samodzielnosci i suwerenności obu stron i konieczność zjednoczenia się w imię wspólnego bezpieczeństwa i obrony, jak również w imię interesów ich budowy gospodarczej - umowa ta ma być prawdziwym sojuszem robotniczo włościańskim i w tym celu wyznaczili swych pełnomocników.

Porozumiewszy się pełnomocnicy przysiali do następujących rezolucji.

-1-

Pomiędzy Sowiecką Socjalistyczną Federacją Rosyjską Republiką a Socjalistyczną Sowiecką Republiką Białorusi zostaje zawarty sojusz wojenny i gospodarczy.

-2-

Oba państwa uważają za konieczne obwieszczenie, że wszelkie zobowiązania, których się w przyszłości podejmą w stosunku do innych państw, mogą uwarunkowywać się li tylko wspólnością interesów robotników i włościan, zawierających niniejszym sojusz Republik i sam fakt dawnej przynależności terytorjalnej S.S.R.B. do byłego imperjum Rosyjskiego dla S.S.R.B. nie pociąga zobowiązań względem nikogo.

-3-

Celem urzeczywistnienia punktu 1-go oba rządy ogłaszają zjednoczenie następujących komisariatów: 1) spraw wojskowych i morskich, 2) wyższa Rada Gospodarstwa Narodowego, 3) Handlu zagranic

czego, 4) Finansów, 5) Pracy, 6) Komunikacji, 7) Poczt i telegrafów.

-4-

Połączone komisariaty narodowe obu republik wchodzi w skład Rady Komisarzy Ludowych R.S.S.R.F. i posiadają swych pełnomocników w Radzie komisarzy ludowych S.S.R.B., którzy są zatwierdzeni i kontrolowani przez Centralny Komitet Białoruski oraz Szjazd Rad.

-5-

Porządek i forma wewnętrznego kierownictwa zjednoczonych komisariatów zostają ustanowione przez specjalną umowę między obydwoma rządami.

-6-

Kierownictwo i kontrola nad zjednoczonymi komisariatami należy do kompetencji wszechrosyjskiego szjazdu rad delegatów robotniczych czerwonarmistów i włościan, jak również wszechrosyjskiego centralnego komitetu wykonawczego, do których to S.S.K.B. wysyła swych przedstawicieli na podstawie postanowień Szjazdu Wszechrosyjskiego.

-7-

Niniejsza umowa podlega ratyfikacji odnośnych wyższych instytucji prawodawczych obu republik. Orginal spisano i podpisano w dwóch egzemplarzach w języku rosyjskim i białoruskim w m. Moskwie w styczniu dn. 16 1921 r.

PROGRAM NIENSZEWIKÓW

Marks, Martow i Hilferding

"Prawda z dn. 5 kwietnia podaje artykuł w kwestji projektowanej przez nienszewików zmiany programu partyjnego, zaznaczając odrazu, że próby w tym kierunku pociągnęły za sobą rozdźwięk w partji. Martow wyraża pewność, że w obecnej przełomowej chwili zmiana programu ~~niz~~ jest niemożliwością, gdyż studjując stan umysłów w obozie marksistów europejskich przychodzi się do wniosku, że niemożliwym jest ujęcie w formy konkretne tworzących się nowych prądów, które dotychczas wyrażają się w chaotycznych indywidualnych hipotezach. Sytuacja wogóle według Martowa jest tak wyjątkową, że ująć ją nie można w zwykłą skalę analizy naukowej, która w wielu wypadkach musiałaby do kompletowania i zmienić ekonomiczną koncepcję Marksa.

Dla poparcia swych poglądów Martow przytacza zdanie przywódcy niemieckich nienszewików, ekonomisty Hilferdinga, który ~~kwitxxxxxx~~ twierdzi, że nie jest wiadomem, czy kapitalizm znajduje się obecnie w fazie rozkładu czy też po dłuższym kryzysie rozkładowym nie odwignie się, jako kapitalizm uregulowany przyzwyczajając robotników do udziału w zyskach i czy nie jesteśmy obecnie w przededniu narodzin reformizmu ruchu robotniczego.

Lecz Martow osobiście jest mniej pesymistycznie nastrożony jak Hilferding, gdyż zdaniem jego uregulowany kapitalizm nie zdoła wytworzyć równowagi ekonomicznej i zrujnowanej gruntownie przez osłabienie sił wytwórczych wależącej Europy na korzyść Ameryki i Japonji.

Autor artykułu ironizuje na temat refleksji Martowa, ośmieszając pewną sprzeczność jego poglądów z poglądami Hilferdinga i twierdzi, że spr

i twierdzi, że sprzeczność ~~jakichkolwiek~~ ta jest tylko pozorną, gdyż Martow inaczej mówi jak Hilferding, lecz postępowanie jego jest zupełnie zgodne z zasadami Hilferdinga, motywując to faktem, że jeżeli i Kautski i Hilferding mają wątpliwości w tej kwestji - jego własny pogląd jest bez znaczenia i zaleca mu ostrożność w stosunku do wszelki ch nowych tendencji rozwoju ekonomicznego. Autor artykułu stwierdza, że i Kautski i Hilferding, Lange, Macdonald i Martow potracili głowy w chwili historycznego przewrotu i nie zdając sobie sprawy z istoty nowych prądów starają się za wszelką cenę ocalić umierającą przeszłość, oddając proletarijat pod hasłem rewolucyjnego marksyzmu" na usługi kapitalizmu oraz burżuazji.